

“H. B. 217” 709.6.11.10

ր. Ե. Պիմաւորին նաւը, բայց
 լով որ ինք տուալու զգալամ
 ւ կրնայ հետքը կորսնելն նաւ
 ետ կիցուս այս մարդորդին
 ախ դիւքին մէջ մնաց խուճին

ժամուան սպառնաւ մէ ետք վերս
 հասաւ անորդ տաւրկան, և իջ-
 տեսնելով որ շողեհուս մին է,
 տեղէն սկսաւ զօգնել ու զգնու-
 ղողալալով, Շողեհուսը դես շատ
 էր, բայց երկուստարքը ուշադ-
 րաւելու համար, յաւկապէս
 էն սկսած էր նշաններ ընելու,
 յակարն առջի բեթան շողեհուկն
 դիր մնալը տեսնելով սկսաւ ախ
 զգալամստիկ ձեւեր ընելու բարձր
 պօտայ, Շողեհուսը որ Մխամբէր
 սկսն ընկերութիւնսն էր, արդէն
 կալով յարաւոր, Սող-ժմբը
 ը, անմիջապէս կտանց անձա-
 նաւարեկեան ուղեւոր մը ըլ-
 խով ինչէն զիւր էն հեռուն կիաց
 նաւապետը կամրջակին վրայ

վ էք, ինչ կուզէք հարցուց,
 Լաւամ ընկզմեայ, անոր զրժ-
 ուղեւորներէն եմ, տէր նաւա-
 րդեց էլմանեան ձեր կիսանձնու-
 ը կարօտիմ փրկուելու համար :
 (Երեսնեկէն)

